ततस्ते पार्थिवाः सर्व्वे सर्व्वतः परिवार्य्य तं । ववृषुः शरवर्षेण वर्षेणेवाद्रिमम्बुदाः ।
स तं बाणमयं वर्षं शरैरावार्य्य सर्व्वतः । ततः सर्व्वान्महीपालान्पर्य्यविध्यत्त्रिभिस्त्रिभिः ।
एकैकस्तु ततो भीष्मं राजन्विव्याध पञ्चभिः । स च तान्प्रतिविव्याध द्वाभ्यां द्वाभ्यां पराक्रमन् ।
तद्युद्धमासीत्तुमुलं घोरं देवासुरोपमं । पश्यतां लोकवीराणां शरशक्तिसमाकुलं ।
स धनूंषि ध्वजाग्राणि वर्म्माणि च शिरांसि च । चिच्छेद समरे भीष्मः शतशोऽथ सहस्रशः । ११०५
तस्याति पुरुषानन्याल्लाघवं रथचारिणः । रक्षणं चात्मनः सङ्ख्ये शत्रवोऽप्यभ्यपूजयन् ।
तान्विनिर्ज्जित्य तु रणे सर्व्वशस्त्रभृतां वरः । कन्याभिः सहितः प्रायाद्भारतो भारतान्प्रति ।
ततस्तं पृष्ठतो राजञ्छाल्वराजो महारथः । अभ्यगच्छदमेयात्मा भीष्मं शान्तनवं रणे ।
वारणं जघने भिन्दन्दन्ताभ्यामपरो यथा । वासितामनुसम्प्राप्तो यूथपो बलिनांवरः ।
स्त्रीकामस्तिष्ठ तिष्ठेति भीष्ममाह स पार्थिवः । शाल्वराजो महाबाहुरमर्षेण प्रचोदितः । १११०
ततः स पुरुषव्याघ्रो भीष्मः परबलार्द्दनः । तद्वाक्याकुलितः क्रोधाद्विधूमोऽग्निरिव ज्वलन् ।
विततेषुधनुष्पाणिर्व्विकुञ्चितललाटभृत् । क्षत्रधर्म्मं समास्थाय व्यपेतभयसम्भ्रमः ।
निवर्त्तयामास रथं शाल्वं प्रति महारथः । निवर्त्तमानं तं दृष्ट्वा राजानः सर्व्व एव ते । प्रेक्षकाः समपद्यन्त भीष्मशाल्व समागमं ।
तौ वृषाविव नर्द्दन्तौ बलिनौ वासिताऽन्तरे । अन्योन्यमभिवर्त्तेतां बलविक्रमशालिनौ ।
ततो भीष्मं शान्तनवं शरैः शतसहस्रशः । शाल्वराजो नरश्रेष्ठः समवाकिरदाशुगैः । ११२५
पूर्व्वमभ्यर्द्दितं दृष्ट्वा भीष्मं शाल्वेन ते नृपाः । विस्मिताः समपद्यन्त साधुसाध्विति चाब्रुवन् ।
लाघवं तस्य ते दृष्ट्वा समरे सर्व्वपार्थिवाः । अपूजयन्त संहृष्टा वाग्भिः शाल्वं नराधिपं ।
क्षत्रियाणां ततो वाचः श्रुत्वा परपुरञ्जयः । क्रुद्धः शान्तनवो भीष्मस्तिष्ठ तिष्ठेत्यभाषत ।
सारथिं चाब्रवीत्क्रुद्धो याहि यत्रैष पार्थिवः । यावदेनं निहन्म्यद्य भुजङ्गमिव पक्षिराट् ।
ततोऽस्त्रं वारुणं सम्यग्योजयामास कौरवः । तेनाश्वांश्चतुरोऽम्हद्भाच्छाल्वराजस्य भूपतेः । ११३०
अस्त्रैरस्त्राणि संवार्य्य शाल्वराजस्य कौरवः । भीष्मो नृपतिशार्दूल न्यवधीत्तस्य सारथिं ।
अस्त्रेण चास्याथैन्द्रेण न्यवधीत्तुरगोत्तमान् । कन्याहेतोर्नरश्रेष्ठ भीष्मः शान्तनवस्तदा ।
जित्वा विसर्जयामास जीवन्तं नृपसत्तमं । ततः शाल्वः स्वनगरं प्रययौ भरतर्षभ ।
स्वराज्यमन्वशाच्चैव धर्म्मेण नृपतिस्तदा । राजानो ये च तत्रासन्स्वयम्वरदिदृक्षवः । स्वान्येव तेऽपि राष्ट्राणि जग्मुः परपुरञ्जयाः ।
एवं विजित्य ताः कन्या भीष्मः प्रहरतां वरः । प्रययौ हास्तिनपुरं यत्र राजा स कौरवः । ११३५
विचित्रवीर्य्यो धर्म्मात्मा प्रशास्ति वसुधामिमां । यथा पिताऽस्य कौरव्यः शान्तनुर्नृपसत्तमः ।
सोऽचिरेणैव कालेन अत्यक्रामन्नराधिप । वनानि सरितश्चैव शैलांश्च विविधान्द्रुमान् ।
अक्षतः क्षपयित्वाऽरीन्सङ्ख्येऽसङ्ख्येयविक्रमः । आनयामास काश्यस्य सुताः सागरगासुतः ।